

TIETOVÄYLÄ

St. Laurence Golfin tiedotuslehti 2 • 2009

Since 1989

**Juhlaviikon tunnelmia
ja tuloksia**

**Maatilan historia elää
Kalkki-Petterin väylillä**

St. Laurence Golf

20-vuotisjuhlalehti

Golf on kivaa!

Viime vuoden Challenge Tourin jälkeen kenttäarkkitehtimme **Kosti Kuronen**, **Markku Ignatius** ja minä pidimme palaverin kenttien suunnitteluun ja hoitoon sisältyvistä asioista. Saimme paljon viisaita neuvoja väylien leveysistä pallojen oletetulla laskeutumisalueella, raffien korkeuksista, bunkeroinnista jne.

Mieleeni jäi kuitenkin erityisesti Kostin teamus: Kenttäyhtiön hallituksen tulee huolehtia siitä, että kenttä on sellainen, jolla golfaaminen on ”kliffaa”. Siinä on suuri viisaus.

Kun tulemme St Laurenceen, päällimmäinen odotuksemme lienee kiva golftapahtuma. Hyvä peliseura, positiivinen asenne, onnistuneet lyönnit, jälkipeli ruoan ja juoman kera.

Mikäpä tällaisen kokemuksen voi voittaa. Ko-ko päivä on pelastettu.

Klubitalomme seinillä on monta messinginhoitoista taulua. Arvokasta ja mieleenpainuvaa tietoa toiminnastamme sekä saavutuksista.

Eräässä taulussa on kerrottu golf-yhteisömme arvot. Ne on tarkoitettu osakas- ja jäsenkunnallemme, henkilöstöllemme ja myös vieraspelaajille. Niitä kunnioittamalla ja itsekritiittisesti toteuttamalla ”kliffan” kierroksen mahdollisuudet moninkertaistuvat.

Arvo 1: Golfperinteiden kunnioittaminen

Golfia on pelattu runsaat 500 vuotta. Peli on ke-

hittynyt, mutta perusajatus toimii edelleen loistavasti. Uudistuksia sääntöihin ja golfyhteisöihin tulee jatkuvasti. Perusluonne on kuitenkin alkuperäinen. Kohottakaa golf-lakkimme perinteille ja mestareille. Päällimmäisenä klubimme kohdalla entinen toimitus-/toiminnanjohtajamme Jalo Grönlund. Hänen Suomen mestaruksiensa määrä on uskomaton.

Ostakaa sääntökirja, lukekaa se ja noudattakaa sääntöjä. Tuntuu joskus inhottavalta, mutta oikealla sääntötuntemuksella voi hyvinkin säästää pari lyöntiä kierroksella.

Arvo 2: Ympäristön huomioiminen

Vihreät arvot ovat tärkeitä ihmiskunnan evoluution kannalta. Meillä on oma ympäristönsuojeluohjelmamme. Ota omilla toimenpiteilläsi osaa tämän ohjelman toteutumiseen.

Arvo 3: Jatkuva kehittäminen

Pysyvää on vain jatkuva muutos. Kun näet kehittämiskohteita tai olet kriittinen toimintaamme kohtaan, kerro siitä. Meidän tehtävämme on laittaa asiat kuntoon.

Arvo 4: Toisten huomioiminen

Mikään ei ole inhottavampaa kuin epämielilyttävä peliseura. Huolehdi omalla käyttäytymiselläsi siitä, että pelikumppanisi kokevat sinut positiivisena ja rakentavana pelaajana, jonka kanssa olisi mukava pelata uudestaan.

Arvo 5: Toimivat palvelut

Tämä on haaste toimistolle, kenttähenkilökunnalle ja ravintolalle. Asiakaskortit, netin kehittäminen ja ystävällinen palvelu ovat kaikki suunta parempaan. Kehitettävää on toki jatkossakin.

Arvo 6: Sujuva peli

Pelikierroksemme ovat Suomen nopeimpia. Joskus kiukuttelemme hidasta peliä. Yleensä siksi, että pelaamme kahden tai kolmen ryhmässä ja edellä pelaavat neljän ryhmät määräävät tahdin. Huolehdi kuitenkin pelin nopeuttamiseksi, että liikut ripeästi, olet valinnut mailan ennen lyöntivuoroasi, viet bägisi loogiseen jatkopaikkaan ja merkkäat tuloksesi vasta seuraavalla lyöntipaikalla. Jos edessäsi on tyhjää, päästä takanasi oleva ryhmä ohitse.

Lopuksi

Golfyhteisömme Ry:n ja Oy:n yhteistyö on saumatonta. Haluamme yhdessä luoda sinulle positiivisia golf-elämyksiä. Tuo omat kehittämisajatuksesi sekä kriittiset näkemyksesi tietoisuuteemme. Yhdessä onnistumme paremmin.

St. Laurence – Golfia Parhaimmillaan
Pekka Linnainmaa
Puheenjohtaja St. Laurence Golf Oy

”Kurinpito kannatti”

– Jalo Grönlundin kirjoitus St. Laurence Golfin 10v–juhlajulkaisussa 1999

Jalo Grönlund (toinen vas) vieraanaan mm. Iso-Britannian suurlähettiläs

St. Laurence perustaminen osui siihen suureen suomalaiseen golf-buumiin, jolloin rahaa sai pankista ja kenttiä syntyi kerralla useita. Golfkulttuurin omaksuminen oli kuitenkin nopeasti kasvaneelle isolle joukolle vaikeaa, sillä ei ollut riittävästi hyviä esimerkkejä. Ruotsissa oli kymmenen vuotta aikaisemmin koettu sama tilanne ja sieltä saatiinkin pakon sanelemana alkunsa green card-systeemi. Meillä päästiinkin pienemällä hässäköllä kiitos Ruotsin oppien.

Itse olen ollut hyvinkin ankara golfkulttuurin ja –kurin noudattamisen suhteen ja olen joutunut vaatimaan alkuvuosina teiltä vähän liikaakin. Mutta koska lähes jokainen jäsenemme oli vasta-alkaja, piti kuria ja järjestystä olla pelkästään yleisen turvallisuuden takia. Täällä St. Laurencessa perustilanne oli ehkä hieman poikkeava moneen muuhun kenttään verrattuna, sillä useat osakkaat tulivat tänne Lohja Oy:n vaikutuspiiristä tai sitten Lohjalta. Jäsenet olivat jo keskenään tuttuja ja harrastaneet yhdesä muita lajeja. Lohjalaiset olivat alussa hyvinkin vahvoilla, järjestivät omia kilpailujaan vähän väliä niin että muilta paikkakunnilta tulleet eivät tahtoneet mukaan mahtua.

Mutta kyllä alkuaikojen kova kurinpito kannatti, sillä nyt tulokset näkyvät. Nyt tämä on paikka, jonne on mukava tulla ja uskonpa, että uudetkin tänä vuonna osakkeen tai pelioikeuden hankkineet ovat saaneet hyvän vastaanoton ja he ovat joustavasti kotiutuneet klubillemme.

Uusi yhdeksikkö tulisi mielestäni rakentaa nykyisen A:n kanssa yhdeksi 18 väylän lenkiksi. Sellainen klassillinen, tosi pelimiehen ja –naisen yhtä soittoa pelattava, keltaiseltakin tiiltä vähän vaativampi ja back-teeltä tour-kelpoinen makupala. Vastaavasti B:n ja C:n pitkiä par-nelosia voitaisiin vähän lyhentää rakentamalla uudet klubiteet. Niitä voi sitten kiertää ysin kerrallaan vointinsa mukaan välillä taukoa pidellen.

Kun kerran olemme vireän taajaman kyljessä, olisi junioritoimintaan mielestäni kiinnitettävä enemmän huomiota. Lapsethan pääsevät tänne helposti pyöräillen. Itse vietin lapsuuteni golfkentän liepeillä, pääsin caddieksi, opin lajia ja pääsin vihdoinkin itsekin kokeilemaan. Osakentälle eivät kaikki lapset pääse vanhempiensa mukana, joten näille junnuille tulisi antaa mah-

Jalo Grönlund

Jalo Grönlund voitti uransa aikana 12 Suomen mestaruutta vuosina 1954–1971. Hän toimi St. Laurence Golfin ensimmäisenä toimitus- ja toiminnanjohtajana vuosina 1989–1994. Hän poistui keskuudestamme saatuaan sairaskohtauksen nykyisen Kalkki-Petterin väylän 2 teepaikalla. St. Laurence Golf on kunnioittanut häntä myöntämällä seuran ensimmäisen kultaisen ansiomerkin, joka on kiinnitetty hänen muistotauluunsa ja löytyy Klubirakennuksen yläkerrasta. Jalon nimeä kantava juniorirahasto on perustettu varmistamaan St. Laurence Golfin juniorityö myös tulevaisuudessa. Tilille voi vapaasti tehdä lahjoituksia. Tilinumero on OP 523604-231317.

dollisuus golfin opetteluun muulla tavalla. Joku monta osaketta omistava voisi ehkä toimia mesenaattina. Myös yhtiökokous voisi vahvistaa tietyn kiintiön junioritoimintaan. Edustuspeleillämme soisi junioribudjetista löytyä nykyistä enemmän rahallista tukea kilpailumatkakuluihin.

Golfareita taitaa olla kohta enemmän kuin jääkiekkoilijoita. Kesälajeista golf taitaa jo nyt olla jalkapallon jälkeen toinen. Harva ikääntynyt golfari on siirtynyt golfin jälkeen keihäänheittoon, mutta hyvin monista muista urheilulajeista on tullut entisiä mestareita golfin pariin. Heille golf tarjoaa sekä oivaa kuntoilua että myöskin mahdollisuuden jatkaa kilpaurheilua. Haastetta riittää kyllä niin pitkäksi aikaa kun kunto kestää.

Emme saisi unohtaa työssä käyvää klubipelaajaa. Hänelle arki-illat ja viikonloput ovat ainoa mahdollisuus päästä kentälle. Täytyisi muistaa että vain viidenneksen jäsenistä on aktiivikilpailijoita. Lukuisat kilpailut eivät saisi estää neljän viidenneksen harrastusta. Klubin kaikille jäsenille tulisi taata yhtäläiset mahdollisuudet päästä golfkentälle.

Maatilan historia elää Kalkki-Petterin väylillä

Tervetuloa kiertämään kanssani Kalkki-Petteri vanhoja aikoja muistellen.

Kalkki-Petteri alkaa golfkentän nykyisen huoltorakennuksen, entisen maatilan navetta- ja tallirakennuksen tallinpuoleisesta päädyistä. Tallin alakerrassa perheellämme oli useana vuonna kanoja ja porsaskin, jotka ulkoilivat miesten lyöntipaikan vieressä.

Kivinavetta rakennettiin 1940-luvulla Lohjan kalkkitehtaan oman rakennusteollisuuden tuotteista. Vuoden 1960 alussa valmistui navetan laajennus. Uusissa päädyissä oli uudet maidon käsittelytilat sekä tilat nuorelle karjalle ja uusi talli. Vuonna 1961 tilalla oli kaksi hevosta, 49 lypsävää, 9 hienoa, 10 lehmävasikkaa ja yksi sonnivasikka. Kunnarlassa olikin aina yksi sonnivasikka kasvamassa ja tavalliset myös iso sonni. Parhaimmillaan 60-luvulla tilalla oli sa-

takunta lypsävää ja lisäksi nuorta karjaa.

Nykyisen huoltorakennuksen takaa lähti peltotie ojan vartta ykkösväylän poikki joen yli puretulle peltoladolle. Nyt kakkosen griiniltä kolmosväylälle kävellessä näemme oikealla vain ladon vierellä kasvaneen puun ja ladon ajosillan pilarit.

Miilunkallio oli rakas leikkipaikka

Kalkki-Petterin kuudennen väylän naisten lyöntipaikan vasemmalla puolella on Miilunkallio. Hevoset rakastivat seisoa kallion laella harja tuulessa hulmuten. Juostessaan kalliolle täyttä laukkaa hevoset saattoivat säikäyttää kalliolla leikkivät lapset.

Miilunkallio oli rakas leikkipaikka kesäisin.

Jokaisella tytöllä oli omat kallionkolonsa, jonne kevät toisensa jälkeen rakennettiin ”koti” sammalista, oksista ja kukista. Leikkiessä piti varoa Miilunkallion itäpuolella olevia syviä, ehkä koeporauksissa syntyneitä kuiluja.

Seitsemännelle väylälle tullessa ohitamme puimalan punaisen rakennuksen. Sen takana saattoi entisajan lumisina talvina nähdä pelto-pyytiä kyyhöttämässä lumikiepiässä puimalan lähetyviltä löytyvien jyvien houkuttelemina.

Puimalaan meno oli tietysti meiltä lapsilta kielletty, mutta hiivimme usein puintiaikaan hämärässä katsomaan jyvien kulkua, haistelemaan loppukesän tuoksua ja kuuntelemaan suuren rakennuksen ja koneiden hurinaa. Parhaan ystäväni Leilan isän vastuutehtävänä oli puimalan vahtiminen öisin, joten Leilan kanssa saatoimme liikkua vähän vapaammin tutkimusmatkoillamme.

Seitsemäs väylä kulkee suurin piirtein entisen lammashakaan johtaneen tien suuntaises-

Navetan alkuperäisistä asukkaista kuvassa Netta.

ti ja yhdeksännen väylän lyöntipaikka on lammashaan korkeimmalla kohdalla. Lammashaika oli taattu mansikkapaikka. Joukolla tehdyt mansikankeruematkat saattoivat kestää tunteja, koska samalla leikittiin puiden alla ja pikku kallioilla, levättiin auringossa tai rakennettiin majoja.

Lammashaassa piti erityisesti varoa kyykäärmeitä, joita muuallakin Kunnarlassa oli ja on edelleen.

Väylä päättyi pihapiirissä olleen, puretun saunan paikalle. Aikaisempi puinen, punainen sauna sai 60-luvulla väistyä Kalkkitehtaan omista harkoista rakennetun uuden saunan tieltä. Saunan padassa keitettiin myös lakanapyykki, jota äiti esiliinassaan ripusti pitkin pihaa pitkiin naruihin hulmuamaan kuin alakoulun aapisen kuvissa konsanaan.

Perunakellari on nyt viinikellari

Kävelemme pihan yli kymmenen väylän lyöntipaikalle, jonka lähellä on viinikellari. Se oli aikaisemmin perunakellari ja lapsille hyvä piilopaikka. Sen vieressä oli suuri lato, johon 60-luvulla heinät nostettiin sisään traktorin kuormasta sähköisellä vinsillä korkealla päätyseinässä olevasta ovesta.

Heiniä ladossa talleavan hevosen ohjasta-

minen oli aina sopivanikäisen pojan tehtävä. Tehtävä oli niin mieluista, ettei paha heinäuhakaan estänyt innokasta poikaa tästä työstä. Apuna talleamisessa olivat tietysti kaikki pihiin lapset varsinkin illalla, kun emme enää häirinneet työn tekoa.

Heinänteon aikaan pelloilla olivat myös naiset, nuoret pojat ja tytöt. Muistan hyvin, miten onnellinen olin, kun minut ikäni puolesta hyväksyttiin työhön heinäpellolle. Iloa lisäsi, jos työ ei ollut vain haravointia vaan sain jonkun vahvemman parina nostella heinää seipäille.

Kullakin oli tilalla vastuutehtävänsä. Isäni oli karjakko ja vastasi karjanhoidosta ja maidon tuotannosta. Joku miehistä oli tallimies, joku traktorinkuljettaja, joku teki työtä pelloilla, joku metsätöitä talvella. Naiset työskentelivät navetassa tai apuna pelloilla kiireisinä aikoina.

Monet vaimot olivat kotona hoitaen kotia ja lapsia. Vaikka molemmat vanhemmat olisivatkin olleet tilan töissä, lasten olo oli turvallinen - vanhemmat olivat aina lähellä ja yhteisö kiinteä. Lapsia oli paljon, lähes parikymmentä, joten seuraa ja tekemistä löytyi aina.

Kielot kukkivat Lindin mäellä

Kalkki-Petterin kymmenes väylä päättyi Leilan talolle, Leilan kallon juurelle.

Ei kalkkikaivosta, vaan maitotila

Kunnarla kuuluu Lohjan alueen myöhäiseen asutuskerrostumaan eikä sitä mainita 1400-luvun asiakirjoissa. 1540 verotietojen mukaan Kunnarlassa oli neljä taloa, 1619 kolme taloa ja 1711 kaksi taloa. Joissakin 1700-luvun tilastoissa näkyy vain yksi talonpoikaistila tai kartano. Lohjan kirkkoherra Sven Torkkelinpoika otti viljeltäväkseen autiotilan Kunnarlasta 1640. Myös Lohjan kappalaisella Kristian Steenmanilla oli rustholli Kunnarlassa 1600-luvun lopulla. (Lohjalaisten historia 1. 1973.)

Vuoden 1783 kartassa näkyy Kunnarlan (Gunnars) kylän kahden tilan rakennukset peltojensa ja niittyjensä ympäröimänä. Ne olivat molemmat Israel Stenmanin omistuksessa.

1809 Kunnarlan kylässä oli yksi talo, 1850 kaksi taloa, yksi torppa ja kaksi muonamiestaloa ja 1915 kaksi taloa, yksi muonamiestalo ja kolme palstaa (Lohjalaisten historia 2.1980).

1919 Lohjalla oli 63 kylää, joista yksi oli Kunnarla (Gunnars). (Maantieteellis-taloudellinen ja historiallinen tietokirja 1. Helsinki 1919. www-toteutus Torsti Salonen 2001).

Suomen maatilat -kirja (1931) kertoo, että Petter ja Margit Forsström ovat omistaneet maatilan 1928 lähtien. Pinta-ala oli tällöin 413,07 hehtaaria, josta peltoa n. 69 ha ja metsää n. 344 ha. Tilalla oli kuusi hevosta ja 28 lehmää. Rakennukset olivat puusta ja karjasuojissa vesijohto.

Lohjan kalkkitehdas Oy Ab:n lokakuussa 1933 ostama alue (Gunnars, Östergård) oli 138,58 ha. Silloin viljeltyä maata oli n. 31 ha ja metsää n. 103 ha. Rakennuksia on merkitty olevan viisi. (Rekisteröintiasiakirja, Elinkeinoelämän keskusarkisto.)

Kartan mukaan Kunnarlan alueella olisi kalkkiesiintyä, mikä lienee ollut myös syy tilan ostoon. Kalkkikaivoksen sijaan tilasta muodostui osa Kalkki-Petterin ja Lohjan Kalkkitehtaan sosiaalista toimintaa. Maitoauto kuljetti tilalta maitoa päivittäin suurissa tonkissa tehtaan ruokaloihin, klubitalolle, konepajakoululle ja Virkkalan sairaalaan sekä kymmenien työntekijöiden perheille omissa maitokannoissa.

Vuoden 1965 Suuressa maatilakirjassa pinta-alaksi ilmoitetaan n. 148 ha.

Maanviljelystä ja karjanhoitoa (maitotalous) siellä harjoitettiin 1960-luvun loppupuolelle saakka.

Tilalla viljeltiin 1950- ja 1960-luvuilla 105 hehtaarella rypsiä, vehnää, ruista, ohraa, kauraa, perunaa, rehujuurikasta ja heinää osan pelloista ollessa kesantona.

Kunnarla (Gunnars, Kunnarlan kartano, Gunnars gård)

Riitta Pesosen kotitalo sijaitsee nykyisen parkkipaikan kohdalla Klubin ja pelitoimiston välissä.

”Pehtorin talo” oli täsmälleen Klubirakennuksemme nykyisellä paikalla.

Oikeastaan kyseessä on Lindin mäki, mutta talo sai puheessamme nimensä siinä asuneen Leila-ystäväni mukaan, vaikka hänellä oli kaksi veljeä ja sisarkin. Leilan kalliolta löysi aina ensimmäiset kielot. Kallion jyrkkää kuvetta oli jännittävä kiivetä ja laskea talvella suksilla peloille loivempia rinteitä. Kallion kupeessa oli savusauna, jossa palvattiin monet sianlihat.

Pyykki pestiin kaivolla nuotiolla kiehuvasa padassa yhdenentoista väylän alkupäässä, jonka vasemmalla puolella oli navettarakennus.

Väylä jatkuu aholle ja laiturille, joilta saattoi vielä 50- ja 60-lukujen vaihteessa löytää runsaasti mesimarjoja ja pyykkikoreittain puolukoita.

Mukavia muistoja on kesäilloista, jolloin kävimme isäni kanssa katsomassa hiehoja laiturilla. Näiden kävelyretkien ansiosta olen oppinut tuntemaan monia asioita luonnosta, erityisesti kasveja, joita isäni tunsu runsaasti. Myös monia 40- ja 50-lukujen lauluja ja iskelmiä on jäänyt mieleeni isäni laulaessa niitä kävellessään.

Neljännentoista väylän lyöntipaikka on vanhalla ladolla, josta muistuttaa vain ladon sillan kupeessa kasvanut vanha, kaunis mänty. Täl-

lä ladolla sai varmimmin kulhonsa täyteen valdelmia. Juuri näillä main joki oli tarpeeksi syvä ja leveä varsinkin ruoppausten jälkeen, joten saatoimme uida siinä paremman uintipaikan puutteessa. Kesähelteillä huokasimme usein: Olisipa täällä kunnan lampi tai järvi. Nythän toive on toteutunut, vaikkei nykylammissa uida voikaan.

Ukkonen nousee kuten ennen

Kalkki-Petteri on minulle mieluinen pelipaikka. Ruisrääkän huutoa ei enää kuulu, mutta siellä kulkiessa voi kuulla leivosten laulavan kuten ennenkin peltojen yllä. Metsän reunat aukion takana ovat kuten ennenkin.

Jopa ukkonen nousee kuten ennenkin. Lapsuudessa ukkonen oli pelottavaa ja jännitin ukkosta enteilevinä päivinä sen tuloa, koska leikeistä kotiin lähtö piti ajoittaa oikein. Jos sattui olemaan kalloilla tai metsissä, sieltä ei voinut juosta kotiin yli avaran pellon eikä seistä puun alla.

Palataan klubitalolle ja rangelle. Rangen paikalla oli vielä 1950-luvulla vanha puinen navetta- ja tallirakennus, jossa pidettiin ainakin vasikoita ja hevosia.

Klubitalon paikalla oli puolestaan aiemmin pehtorin talo kauniine puutarhoineen. Sen suurten puiden pitkänaruisissa keinoissa sai huimaavat vauhdit. Pihapiirissä oli myös vararakennus, jonka päädyssä oli vellikello. Se ei kuitenkaan enää lapsuudessani hoitanut varsinaista tehtävänsä. Vajan vintissä oli mainiota leikkipaikkoja.

Pehtorin perhe, Leilan isä ja viimeiset valkoisen talon, nykyisen pelitoimiston, asukkaat olivat ruotsinkielisiä. Ehkä tästä syystä meidänkin perheessä isää ja äitiä kutsuttiin papaksi ja mammaksi. Mitään kommunikointivaikeuksia ei ollut, vaikka suurin osa suomenkielisistä oli kotoisin Savosta ja muualta pohjoisemmasta Suomesta eikä ruotsin kieli tarttunut heihin. Meidänkin perheen tytöille leningit ompeli valkoisessa talossa asunut traktorin kuljettajan vaimo, joka ei osannut sanaakaan suomea. Kuivien ja elekielen avulla pärjäsimme hyvin.

Isä oli varsinainen viherpeukalo

Klubitalon ja pelitoimistorakennuksen välissä olevan parkkipaikan kohdalla oli pitkä, punainen talo. Sen länsipäädyssä asuimme me, vanhemmat ja kolme tyttäätä, kolmessa huoneessa

Alkuperäismaisemaa Klubin edestä kohti Kalkki-Petterin ja Pyhä Laurin välistä tieosuutta.

ja keittiössä. Keskellä taloa oli huoneen ja keittiön asunto sekä itäpäädyssä kaksi huoneen ja keittiön asuntoa, joissa saattoi asua useampi-lapsisia perheitä.

Vintti oli tyhjää pyykinkuivaustilaa, mutta 60-luvulla sinne rakennettiin kaksi hella-huonetta. Talossa oli puulämmitys, vesijohto ja viemäri. Kunkin perheen puuliiterit ja ulko-huoneet olivat uuden varastorakennuksen tieltä puretun kärryvajan päädyssä. Vasta 60-luvulla saimme WC:t sisälle ja öljykaminat lämmitykseen.

Isäni oli oikea viherpeukalo ja meidän puoleisen päätyimme polut oli reunustettu kukkankein portailta portille ja saunalle. Talon vieressä oli ruusuja ja pioneja, mansikkamaa sekä omenapuita ja marjapensaita. Talon takana kaikilla asukkailla oli peruna- ja kasvimaa. Osa vanhan pihapiirin koivuista on edelleen jäljellä reunustamassa parkkipaikkaa.

Riitta Pesonen

Kirjoittaja asui lapsuutensa ja nuoruutensa Gunnarlan maatilalla (Kunnarlan kartanossa) vuosina 1950 -1969.

Pyhän Laurin varrella sieniiä ja lähteitä

Jatketaan kiertämällä Pyhä Lauri, jonka kakkosväylä päättyy Malmströmin kalliolle.

Metsäsaareketta ja kalliota kutsuttiin siellä asuneen vanhan pariskunnan mukaan. Tietääkseni he molemmat olivat työskennelleet tilalla, mutta olivat jo 50-luvulla eläkkeellä asuen kuitenkin edelleen talossaan hoitaen lehmäänsä ja kanojaan. Malmströmin mamman luona me lapset kävimme usein juttelemassa ja ”kahvilla”.

Väylä jatkuu entisillä takapelloilla ja laitumilla. Osa alueesta oli aiemmin melko kostea ja ojitettiin 50-luvulla. Yhdeksannen väylän maastosta alkoivat aiemmin kanttarelli-maat, joissa vaelsimme sateen jälkeen pitkänä jonona sadetakeissamme kuin pienet metsän tontut.

Keisarinkruunuja Hagelbergiltä

Yhdestoista väylä kulkee Latumajalle johtavan tien viertä. Latumaja sijaitsee jo enne vuotta 1950 puretun Hagelbergin talon pihapiirissä. Lapsuudessani sen puutarhan puut olivat jäljellä ja omenat käytiin joka syksy keräämässä. Jokaisen Kunnarlan talon pihalla kasvoi varmasti myös Hagelbergiltä haettuja keisarinkruunuja.

Pihan takakulmassa oli mäyrän pesä. Hagelbergiltä tietä metsään päin kuljettaessa mäen puolivälissä oli pulppuava lähde. Tien molemmin puolin oli mainiot mustikkamaat. Niissä metsissä saattoi marjamatkalla törmätä vaikka hirveen. Ainakin kerran jäivät marja-astiat mättäälle, kun koko lapsikratras pinkaisi kotiin.

Viidestoista ja kuudestoista väylä sijaitsevat osin entisellä aholla, josta poimimme litroittain metsämansikoita ja mesimarjoja. Seitsemästoista väylä päättyy golfkentän ainoalle luonnonlammelle. Sitä on tosin suurennettu juuri sellaiseksi, millainen toivoimme sen olevan soudellessamme siellä paahtavina kesäpäivinä omatekoisilla lautoilla. Pyydystimme myös sammakonpoikia ja suursukeltajan toukkia ämpäreihin.

Vieläkin voim tuntea soisen veden tuoksun ja kuulla monenlaisten hyönteisten sirinän ja ininän. Matka jatkuu kahdeksanneltoista väylälle ohi Leilan kukkulan, joka on kummallisesti kutistunut oivasta tähytystyypäikasta mitättömäksi kumpareeksi.

Terassimme on toiminut myös tanssilattiana.

St. Laurence Golf

Klubihenkeä jo vuodesta 1989

St. Laurence Golfin oma klubihenki on rakennettu vuosien varrella yhteisten kilpailujen ja tapahtumien muodossa. Ensimmäisellä tasoituslistalla 18.8.1989 oli 9 nimeä, nyt jäsenrekisterissämme on yli 1750 jäsentä! Ei siis ihme, että ajan saatossa myös tapahtumat klubilla ovat muuttaneet luonnettaan. Meillä on kuitenkin hyvät mahdollisuudet rakentaa ja ylläpitää omaa golfkulttuuriamme hyvän klubihengen varaan myös jatkossa.

Kalkki-Petterin luonne on ajan saatossa muuttunut "peltokentästä" tyylikkääksi puistokentäksi.

Kisojen illanviettoihin on kuulunut karaoke jo alkuajoista. Mikrofoneissa kiinni Susanna (vas) ja Jutta Blomqvist. Jutan taustatukena Eija Kullaa.

Alkuperäistä Klubin baarin tunnelmaa -90 luvun alkupuolelta.

Jazzia on soiteltu Tallin Wintillä ja sitä muistellaan vieläkin kaiholla.

Maaherra Eeva-Riitta Siitosen avausosuma A-lenkin avajaisissa.

Klubin tunnelmaa parhaimmillaan! Etualalla Tuija ja Matti Blomqvist.

Myös muotinäytökset ovat olleet osa Klubin aktiivista toimintaa.

Alkuvuosien palkintorohmuja olivat muun muassa Jani Michelsson ja head caddie masterimme Susanna Holm (os.Blomqvist).

Junnumestisten palkintojenjaossa kenttämestariimme Mikko Lindberg (vas), Tom Långström sekä Antti Ulvio.

Antti Ulvio pokkasi palkintoja nuoresta pitäen aikuistenkin sarjassa. Palkintojen jakajina puheenjohtaja Klaus Grönbärj (vas.) ja kapteeni Reijo Virtanen.

Kuusinkertainen klubimme mestari ja henkilökohtaisen Suomen juniormestaruuden vuonna 1999 (pojat alle 18 v) saavuttanut Kimmo Lindberg tutussa roolissaan. Palkintoja jakavat Jalo Grönlund (kesk) ja Sakari Linna.

Tuloskortti mallia 1997, jolloin meillä oli kolme 9 reiän lenkkiä

SM-kisat vuonna 1997 olivat voimannäyte seuraltamme. Lisäksi matkan varrella on pelattu senioreiden Pohjoismaisen joukkumestaruuskisat (1992), Suomen golf-ammattaisten mestaruuskisat (1996), Senioreiden avoimet Pohjoismaiden mestaruuskisat (1998), jne. Alkuvuosien jälkeen meillä ovat vierailleet arvokisamitaleista pelaamassa myös midit, juniorit kuin Euroopan golf-ammattilaisetkin (SK Golf Challenge 2008). Myös muutama maaottelu on kentillämme pelattu.

Nuori Mikko Ilonen vieraili Lohjalla jo juniorivuosiinsa.

Leo Dammert kuuluu niihin onnekkaisiin, jolla löytyy Klubin aulan merkkipaalusta useampikin hole-in-one (1992 ja 1999).

St. Laurence Golf 20 vuotta

Seuran juhlavuoden kunniaksi jaettiin ensimmäiset Suomen Golfliiton seura-ansiomerkit. Juhlatilaisuudessa merkkejä jaettiin kaikkiaan 5 kultais- ta, 10 hopeista sekä 15 pronssista merkkiä. Lisäksi "Klubin henget" kautta aikojen (1999 – 2008) saivat kunniakirjat.

Seuran kultainen ansiomerkki numero 1 on Jalo Grönlundin muistotaulussa. Kuvassa muut merkkien saajat sekä ne jakaneet puheenjohtajat: (vas) oy:n hallituksen puheenjohtaja Pekka Linnainmaa, Sakari Linna (nro 5), Reijo Virtanen (nro 4), Keijo Airola (nro 3), kenttiemme arkkitehti Kosti Kuronen (nro 2) sekä ry:n puheenjohtaja Jouni Puuppo.

Hopeisten ansiomerkkien saajat (vas.) Leo Dammert, Pekka Linnainmaa (jakamassa merkkejä), Jorma Iivonen, Matti Rahkila, Ilmari Böss, Toivo Huhtala, Esko Eronen, Olli Ahola, Klaus Grönbärj, Heikki Horstia sekä Jouni Puuppo (jakamassa merkkejä). Kuvasta puuttuu Eero Aittola.

Pronssiset ansiomerkkien saajat: (vas. edessä) Matti Nuutinen, Jorma Kallio, Seija Toivonen, Olli Karkkila, Charles Möller, (vas. keskellä) Olli Vastamäki, Antti Airisto, Teppo Mattila, Riku Soravuo, Antti Ulvio, (vas takana) Jouni Puuppo (jakamassa merkkejä), Olavi Lehtimäki, Petri Peltoniemi, Sami Taavitsainen, Pekka Linnainmaa sekä Matti Kuoppamäki.

"Klubin henget" yhteiskuvassa: (vas.) Keijo Airola (2005), Pekka Linnainmaa (2004), Risto Rantanen (2000), Leif Sandberg (2001), Elvi Hauta-Aho (2007), Esko Eronen (2008), Pirkko Sandberg, Lotta Sandberg ja Emma Sandberg (2001), Maire ja Pentti Laakso (2003), Gustav Marken (1999), Pertti Lehto (2006). Jouni Puuppo mukana yhteiskuvassa. Kuvasta puuttuvat edesmenneet Stig Sandberg (2001) sekä Martti Glad (2002). Elvi Hauta-Ahon ja Esko Eronen käsissä "Temperentia"-lautanen, jonka on Klubille lahjoittanut Matti Rahkila.

Juhlakilpailun voittajat: (vas.) Olavi Lehtimäki, Päivi Silenti, Tuula Kuoppamäki ja Olli Vastamäki.

Hopeajoukkue (vas.) Antti Pesola, Teppo Mattila, Matti Kuoppamäki ja Jukka Heiskanen.

Juhlakilpailun kolmas sija: (vas.) Jorma ja Rosita Kallio sekä Rolf Björklund. Kuvasta puuttuu Kyösti Manninen.

Vuosien 1995 – 1999 toimitusjohtajamme Petri Peltoniemi toi nykyisen työnantajansa, Linna Golfin terveiset.

Pekka Linnainmaa, Seppo Toivonen, Juhani Kumpulainen ja Sakari Linna.

Kyösti Laakso, Riitta Jämsä, Anne Sorri ja Veikko Tuominen.

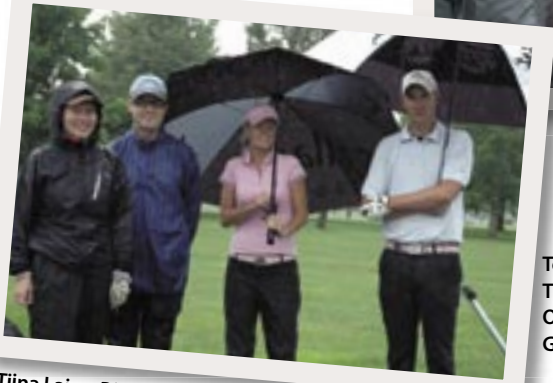
Matti ja Marita Nuutinen sekä Tuula ja Matti Rahkila.

Risto Rantanen, Liisa Sillantaka sekä Marjatta ja Timo Mustonen.

Olli Karkkila, Jaakko Puomila ja Urpo Uotila.

Tiina Laine-Böss, Ilmari Böss sekä Camilla ja Kimmo Lindberg.

Terttu Laurila-Airola, Tuomo Äyräväinen, Olli Ahola ja Klaus Grönbärj.

Andrei Klimenko, Jani Michelsson, Petri Granat ja Susanna Länsimäki.

Petri Peltoniemi, Susanna Blomqvist, Mikko Lindberg ja Sami Taavitsainen.

Gustav Marken, Elvi Hauta-Aho, Solveig Sandberg ja Pertti Lehto.

Rosita ja Jorma Kallio, Kyösti Manninen ja Rolf Björklund.

Olavi Lehtimäki, Olli Vastamäki, Päivi Silenti ja Tuula Kuoppamäki.

Esko ja Lea Eronen sekä Kyllikki ja Jouni Puuppo.

Leif, Lotta, Pirkko ja Emma Sandberg

Sonja Hesso (caddie), Jannica Lehtonen, Petri Hesso, Aarre Mäenpää ja Erkki Suomalainen

Jutta Sohlberg, Sirpa Ärmänen, Nea Rantanen ja Eha Kunnala

Martti Valle, Antti Ulvio, Antti Airisto ja Leo Dammert

Kutsuvieraskilpailun jälkitunnelmat
Tallin Wintillä.

Kutsuvieraskilpailu Suomen golf-yhteisöille tiistaina 21.7.

Kilpailun voittajajoukkue (vas) Anneli Kaikkonen (toimitusjohtaja Golf-Por-rassalmi, Mikkeli), Sirpa Ärmänen, Kyllikki Puuppo ja Susanna Länsimäki.

Kakkosjoukkue (vas) Kyösti Leikoski ja Seppo Varjokallio (Golf Talma) ja Tarja Nuotio ja Heikki Hallanoro (Kankaisten Golf).

Kolmosjoukkue (vas) Lassi Kiviniemi (Hill Side Golf), Risto Korpela (Suomen Golfiitto, Jyrki Nykänen (ry:n pj, Hill Side Golf) sekä Jouni Puuppo

Suomen PGA:n tervehdyksen toi toiminnanjohtaja Teemu Laakso.

Suomen Golfliiton terveiset, mukaan lukien Kalkki-Petterin 9-väylälle jo istutettu sembramänty, toivat (vas.) Hans Weckman (Uudenmaan piiri), Pekka Montonen, Antti Peltoniemi, Risto Korpela sekä Outi Kunttu.

Vierumäki Golfin toimitus-/toiminnanjohtaja Jan Ruohon tyylinäyte (Jan voitti seuraavana päivänä Suomen golf toimitus- ja toiminnanjohtajien yhdistyksen, FGMA:n, mestaruuden Sarfvikissa).

Puttiaan Kalkkiksen 3:n griinillä zoomailee Ruukki Golfin uusi toimitus-/toiminnanjohtaja Jouni Hämäläinen

Voittajajoukkue: Otto Tolvanen ja Erkki ja Juho Suomalainen. Nettotulos 57.

Paella-pannun ääressä kesäkokkimme Janne.

Virkkala Trophy 2009

Perinteinen Virkkala Trophy on pelattu vuodesta 1991 lähtien. Kilpailussa pelataan 3-hengen scramble kisassa nykymuodossaan 192 pelaajan voimin (kisa on aina tullut täyteen). Harkittavana on vielä kisan muuttaminen 4-hengen scrambleksi, jolloin nykyinen peliaika noin kuusi tuntia venynee tunnilla – kahdella pidemmäksi. Mutta kisa on aina ollut leppoisan ja mukavan golfin makuinen, niin juhluvuotenakin!

Jarl Michelsson ja Rolf Långström ovat lahjoittaneet aikanaan kilpailun pokaalin.

Terassin tunnelmaa kisan jälkimainingeissa.

Rangella on aina kuhinaa ennen tätä kisa.

20-vuotis juhlaiviikon kilpailujen tulokset

Jalo's Shoot Out, Kalkki-Petteri 19.7.2009

Yleinen Ip scr, Lyöntipeli Scratch, Valkoinen / Sininen

	Pelaaja	Tulos
1.	Lindberg Kimmo	69
2.	Lindström Casimir	72
3.	Eckhardt Albert	72
4.	Ulvio Antti	74
5.	Åström Roope	75
6.	Nyman Jani	77
7.	Sandberg Emma	77
8.	Lindberg Mikko	78
9.	Fromholz Niclas	79
10.	Nyman Jesse	79

Shoot out Kalkki-Petteri 1-9

1.	Lindström Casimir
2.	Nyman Jani
3.	Åström Roope
4.	Lindberg Mikko
5.	Eckhardt Albert
6.	Nyman Jesse
7.	Ulvio Antti
8.	Sandberg Emma
9.	Fromholz Niclas
10.	Lindberg Kimmo

20-vuotis juhlakisa, Kalkki-Petteri 20.7.2009

Best ball 4 hlö, Pistebogey Hcp, Keltainen / Punainen

	Pelaaja	Tulos
1.	Kuoppamäki Tuula Lehtimäki Olavi Silenti Päivi Vastamäki Olli	86
2.	Heiskanen Jukka Kuoppamäki Matti Mattila Teppo Pesola Antti	85
3.	Björklund Rolf Kallio Jorma Kallio Rosita Manninen Kyösti	84

20-vuotis kutsuvieraskilpailu, Kalkki-Petteri 21.7.2009

Best ball 4 hlö, Pistebogey Hcp, Keltainen / Punainen

	Pelaaja	Seura	Tulos
1.	Kaikkonen Anneli Länsimäki Susanna Puuppo Kyllikki Ärmänen Sirpa	GP StLG StLG StLG	97
2.	Hallanoro Heikki Leikoski Kyösti Nuotio Tarja Varjokallio Seppo	KGM GT KGM GT	88
3.	Kiviniemi Lassi Korpela Risto Nykänen Jyrki Puuppo Jouni	HSGC AGK HSGC StLG	87

Hickory Golf Challenge, Par-3 kenttä 19.7.2009

	Pelaaja	Tulos
1.	Erkki Suomalainen	19
2.	Martti Valle	21
3.	Pekka Kanner	24

Perhepokaali, Kalkki-Petteri 22.7.2009

Greensome yleinen, Lyöntipeli Hcp, Keltainen / Punainen

	Pelaaja	Tulos
1.	Nyman Jesse Nyman Liisa	65
2.	Jämsä Esko Jämsä Riitta	65
3.	Isometsä Eetu Isometsä Jari	67

20-Vuotis viikkokisa, Pyhä Lauri 23.7.2009

Yleinen LP HCP, Lyöntipeli Hcp, Keltainen / Punainen

	Pelaaja	Tulos
1.	Hesso Petri	65
2.	Nielsen Ari	68
3.	Jokinen Jani	69

Yleinen PB HCP, Pistebogey Hcp, Keltainen / Punainen

	Pelaaja	Tulos
1.	Lindström Jens	43
2.	Hesso Sonja	41
3.	Sario Hannu	39

St. Laurence Golf ry:n kunniataulukot

Seuran mestarit

	Naiset	Miehet
1990	Marjatta Kalpala	Karri Pelkonen
1991	Pirjo Mukala	Raimo Laasonen
1992	Anniina Salonen	Jani Michelsson
1993	Pia Alamäki	Jani Michelsson
1994	Pia Alamäki	Jani Michelsson
1995	Anne Hulden	Mikko Lindberg
1996	Anniina Salonen	Antti Ulvio
1997	Susanna Blomqvist	Antti Ulvio
1998	Terttu Laurila-Airola	Jussi Pitkänen
1999	Camilla Ådahl	Jussi Pitkänen
2000	Camilla Ådahl	Antti Ulvio
2001	Terttu Laurila-Airola	Antti Ulvio
2002	Terttu Laurila-Airola	Kimmo Lindberg
2003	Camilla Ådahl	Jani Michelsson
2004	Camilla Ådahl	Kimmo Lindberg
2005	Terttu Laurila-Airola	Kimmo Lindberg
2006	Camilla Ådahl	Kimmo Lindberg
2007	Emma Sandberg	Kimmo Lindberg
2008	Jannica Lehtonen	Kimmo Lindberg

Presidentit

1990 – 1991	Heikki Horstia
1992 – 1995	Klaus Grönbärj
1996 – 1998	Olli Ahola
1999 – 2002	Reijo Virtanen
2003 – 2008	Esko Eronen
2009 –	Jouni Puuppo

Kapteenit

1990 – 1991	Eero Aittola
1992 – 1996	Reijo Virtanen
1997 – 1998	Antti Airisto
1999 – 2002	Ilmari Böss
2003 – 2004	Sakari Linna
2005 –	Teppo Mattila

Ladykapteenit

1992 – 1994	Päivi Ulvio
1995 – 1996	Anne Hulden
1997 – 1998	Terttu Laurila-Airola
1999 – 2001	Marjatta Mustonen
2002 – 2003	Liisa Sillantaka
2004 – 2006	Pirkko Sandberg
2007 – 2008	Mari Laitinen
2009 –	Sirpa Ärmänen

TIETOVÄYLÄ

Julkaisija

St. Laurence Golf
Kaivurinkatu 133
08200 Lohja
www.stlg.fi

Pelitoimisto / Ajanvaraus

puh (019) 357 821
fax (019) 386 666
caddie.master@stlg.fi

Toimitus-/toiminnanjohtaja

Markku Ignatius
gsm 044 372 7008

Head caddiemaster

Susanna Holm
gsm 044 372 7005

Kenttämestarit

Irmeli Vilenius
gsm 044 372 7002
Mikko Lindberg
gsm 044 372 7003

PGA Pro

Sami Taavitsainen
gsm 044 372 7006

Ravintola

(019) 386 626

Päätoimittaja

Markku Ignatius

Taitto

Sirpa Ärmänen

Kansikuva

Markku Ignatius

Painosmäärä

2400 kpl

Paino

Tammisaaren
Kirjapaino 2009